

„Po tmavomodrej oblohe elegantne lietajú soby predierajúce sa medzi mrakmi a hviezdami,“ zašepkal Santa Claus, „zatiaľ čo čas zastane a všetko sa stáva možným...“

„To je úžasné!“ skríkol Mercurius rozčítaný toľkou krásou.

„A pod saňami sú hory, rieky, kopce a oceány...“

„Áno, celé mestá sa na nás usmievajú, zatiaľ čo mesačné dúhy slúžia ako mosty. Pre Lewu to bude čarovná cesta!“ povedal Santa Claus. Teraz mu zostávalo otvoriť už len dva listy.

Jeho prísny pohľad dopadol na jeden modrý, ktorý pokrývali kresby planét a farebných hviezd.

